

Sygn. akt VII Ka 541/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Wojgienica

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Marioli Beker - Pawluczuk

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2020 roku sprawy M. G. (nazwisko rodowe K.), syna B. i G. z d. K., urodzonego (...) w O., oskarżonego z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i in., na skutek apelacji obrońcy od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 19 czerwca 2020 roku, w sprawie (...)

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że oskarżonego M. G. uniewinnia od zarzucanych mu czynów, zaś kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa i w konsekwencji w czynach przypisanych oskarżonej A. G. eliminuje działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a w pkt V w miejsce zapisu „wobec oskarżonych” wprowadza zapis „wobec oskarżonej A. G.” oraz eliminuje wyraz „solidarną”;

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. P. opłatę w kwocie 420 (czterystu dwudziestu) złotych, powiększoną o podatek od towarów i usług w kwocie 96,60 (dziewięćdziesięciu sześciu 60/100) zł za wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym obronę oskarżonego M. G..

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 541/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 19 czerwca 2020 roku, w sprawie (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazy przepisów prawa materialnego art. 438 pkt 1a kpk	

#

art. 438 pkt 2 kpk – obrazy przepisów postępowania, mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia:

- art. 7 kpk poprzez dokonanie błędnej oceny dowodów, przejawiającej się w:

a/ uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego M. G., w których nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych czynów i wskazywał na obecność w mieszkaniu pokrzywdzonej jeszcze jednej osoby, której nie znał i która mogła mieć związek z popełnieniem czynów na szkodę E. S.;

b/ uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonej A. G. złożonych w postępowaniu sądowym, w których wskazywała, iż M. G. nie brał udziału w popełnianych przez nią czynach;

c/ uznaniu za wiarygodne i obciążające M. G. zeznań E. S. pomimo, iż w momencie zdarzenia pokrzywdzona była pod znacznym wpływem alkoholu, wskutek czego nie była w stanie przypomnieć sobie wielu okoliczności, a w szczególności nie jest w stanie wskazać, kto ukradł jej portfel, gdyż zasnęła na skutek upojenia alkoholowego i ocknęła się dopiero 26 grudnia 2027 roku;

- art. 366 § 1 kpk poprzez brak wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w szczególności zaniechanie ustalenia dokładnej ilości osób przebywających w mieszkaniu pokrzywdzonej w dniu 25 grudnia 2017 roku i przyjęcie bez głębszej analizy, że były to 4 osoby w sytuacji, gdy zarówno oskarżony M. G., jak też świadek, który zdaniem sądu zeznawał wiarygodnie – K. M. – wskazywali, iż w mieszkaniu

	<p>pokrzywdzonej przebywała jeszcze jedna osoba, której tożsamości nie znają;</p> <p>- art. 410 kpk poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne zeznań K. M., który to świadek zeznał, że w mieszkaniu pokrzywdzonej znajdowało się pięć osób, a zatem potwierdził wyjaśnienia oskarżonego złożone w dniu 21 grudnia 2018 roku i w dniu 15 listopada 2019 roku;</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k.: błędu w ustaleniach faktycznych, mającego wpływ na treść orzeczenia polegającego na nieprawidłowym przyjęciu, że w dniu 25 grudnia 2017 roku w mieszkaniu pokrzywdzonej przebywały 4 osoby i to oskarżony M. G. wraz z oskarżoną A. G. dokonali zaboru portfela pokrzywdzonej, a następnie dokonali licznych kradzieży z włamaniem ze znajdującej się w tym portfelu karty płatniczej pokrzywdzonej, podczas gdy – jak wynika z wymienionych już wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka K. M. w mieszkaniu przebywała jeszcze jedna osoba, która mogła razem z oskarżoną A. G. popełnić zarzucane aktem oskarżenia czyny i jej rola w sprawie nie została w żaden sposób przez sąd pierwszej instancji opisana.</p>	
#		
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności, która to kara nie uwzględnia w dostateczny sposób łączności podmiotowej</p>	

	i przedmiotowej popełnionych czynów, a także niskiej wartości skradzionych środków pieniężnych i faktu, że oskarżony pomimo przebywania w zakładzie karnym próbuje ustabilizować swoje życie, co potwierdza zawarcie związku małżeńskiego.	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie zaskarżonego wyroku	#	zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. G. od wszystkich przypisanych mu czynów. zmiana zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności i orzeczenie jej na zasadzie absorpcji.
---	-------------------------------	---	--

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	1/ obraży przepisów postępowania, mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia:	# zasadny # częściowo zasadny

- art. 7 kpk poprzez dokonanie błędnej oceny dowodów, przejawiającej się w:

niezasadny

zasadny

a/ uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego M. G., w których nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych czynów i wskazywał na obecność w mieszkaniu pokrzywdzonej jeszcze jednej osoby, której nie znał i która mogła mieć związek z popełnieniem czynów na szkodę E. S.;

częściowo zasadny

niezasadny

bezprzedmiotowy w związku z uwzględnieniem pozostałych zarzutów

b/ uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonej A. G. złożonych w postępowaniu sądowym, w których wskazywała, iż M. G. nie brał udziału w popełnianych przez nią czynach;

c/ uznaniu za wiarygodne i obciążające M. G. zeznań E. S. pomimo, iż w momencie zdarzenia pokrzywdzona była pod znacznym wpływem alkoholu, wskutek czego nie była w stanie przypomnieć sobie wielu okoliczności, a w szczególności nie jest w stanie wskazać, kto ukradł jej portfel, gdyż zasnęła na skutek upojenia alkoholowego i ocknęła się dopiero 26 grudnia 2027 roku;

- art. 366 § 1 kpk poprzez brak wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w szczególności zaniechanie ustalenia dokładnej ilości osób przebywających w mieszkaniu pokrzywdzonej w dniu 25 grudnia 2017 roku i przyjęcie bez głębszej analizy, że były to 4 osoby w sytuacji, gdy zarówno oskarżony M. G., jak też świadek, który zdaniem sądu zeznawał wiarygodnie – K. M. – wskazywali, iż w mieszkaniu pokrzywdzonej przebywała jeszcze jedna osoba, której tożsamości nie znają;

- art. 410 kpk poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne zeznań K. M., który to świadek zeznał, że w mieszkaniu pokrzywdzonej znajdowało się pięć osób, a zatem potwierdził wyjaśnienia oskarżonego złożone w dniu 21 grudnia 2018 roku i w dniu 15 listopada 2019 roku;

2/ błędu w ustaleniach faktycznych, mającego wpływ na treść orzeczenia polegającego na nieprawidłowym przyjęciu, że w dniu 25 grudnia 2017 roku w mieszkaniu pokrzywdzonej przebywały 4 osoby i to oskarżony M. G. wraz z oskarżoną A. G. dokonali zaboru portfela pokrzywdzonej, a następnie dokonali licznych kradzieży z włamaniem ze znajdującej się w tym portfelu karty płatniczej pokrzywdzonej, podczas gdy – jak wynika z wymienionych już wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka K. M. w mieszkaniu przebywała jeszcze jedna osoba, która mogła razem z oskarżoną A. G. popełnić zarzucane aktem oskarżenia czyny i jej rola w sprawie nie została w żaden sposób przez sąd pierwszej instancji opisana.

3/ rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności, która to kara nie uwzględnia w dostateczny sposób łączności podmiotowej i przedmiotowej popełnionych czynów, a także niskiej wartości skradzionych środków pieniężnych i faktu, że oskarżony pomimo przebywania w zakładzie karnym próbuje ustabilizować swoje życie, co potwierdza zawarcie związku małżeńskiego.

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzuty apelacji kwestionujące dokonaną klasyfikację materiału dowodowego oraz ustalenia faktyczne stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku w zakresie możliwości przypisania oskarżonemu M. G. współsprawstwa czynów przypisanych również oskarżonej A. G. oceniono jako zasadne, w stopniu uzasadniającym zmianę zaskarżonego wyroku co do istoty. W konsekwencji bezprzedmiotowym stał się zarzut rażącej niewspółmierności orzeczenia o karze.</p> <p>By zrozumieć sens rozstrzygnięcia sądu odwoławczego wypada poczynić kilka uwag odnoszących się bezpośrednio do oceny dowodów wynikającej z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, konfrontując wnioski będące podstawą ustaleń faktycznych z niedostrzeżonymi przez sąd a quo wątpliwościami, których w żaden sposób nie można usunąć, a w konsekwencji winny być one tłumaczone na korzyść oskarżonego G., zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 kpk. Wątpliwości te nabierają szczególnego znaczenia, gdy się zważy, że jedynym dowodem mającym wskazywać na oskarżonego jako współsprawcę czynów zarzucanych i przypisanych ostatecznie A. G. są wyjaśnienia tej ostatniej, niekonsekwentne, i już z tego powodu obarczone wadą, rzutującą na ocenę jej wiarygodności. Nie dość na tym, pierwsze wyjaśnienia oskarżonej G. były niezwykle ogólnikowe i nie znalazły ostatecznie potwierdzenia w innych ujawnionych w trakcie</p>	

przewodu sądowego dowodach, w tym również w wyjaśnieniach oskarżonego G., w zakresie dotyczącym współudziału tego oskarżonego w przestępstwach. Sprzeczności w dowodach ze źródeł osobowych uniemożliwiają przypisanie tymże dowodom waloru wiarygodności w stopniu wynikającym z uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Jak się okaże w dalszej części uzasadnienia, sprzeczności te warunkują również ocenę wiarygodności pierwszych wyjaśnień oskarżonej A. G., które w warstwie faktograficznej obciążone są nadto małą dokładnością, by nie rzec ogólnikowością relacji dotyczącej każdego z czynów z osobna, nie pozwalając choćby na udzielenie odpowiedzi na pytanie do czyjego samochodu było tankowane paliwo podczas transakcji w dniach 25 i 26 grudnia 2017 roku na stacji (...) w O.. W trakcie postępowania przygotowawczego nie zgromadzono dowodów pozwalających na zgodną z oczekiwaniami art. 5 § 1 kpk weryfikację wiarygodności pierwszej relacji oskarżonej G. innymi dowodami. W konsekwencji, poza złożonymi w trakcie postępowania przygotowawczego wyjaśnieniami oskarżonej G., brak było innych dowodów mogących powiązać oskarżonego G. nie tylko z kradzieżą portfela, ale również dokonany za pomocą znajdującej się w tym portfelu karty płatniczej kradzieżami z włamaniem na rachunek bankowy pokrzywdzonej. Na marginesie wypada zauważyć, że stawiając oskarżonemu zarzut kradzieży portfela wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną G. oskarżyciel musiał antycypować treść później złożonych przez tą oskarżoną wyjaśnień, albowiem z wyjaśnień złożonych przez nią w trakcie postępowania

przygotowawczego nie wynika by dokonała ona kradzieży portfela. Kradzieży tej miał dokonać bez porozumienia z kimkolwiek oskarżony G.. Dopiero wyjaśnienia złożone przez oskarżoną G. w trakcie postępowania jurysdykcyjnego powiązały ją z udziałem w takiej kradzieży, czyniąc w efekcie zasadnym pierwszy ze stawianych jej aktem oskarżenia zarzutów. Gdyby nie te wyjaśnienia, nie sposób byłoby przypisać oskarżonej sprawstwa (k. 43). Co więcej, gdyby nie wyjaśnienia oskarżonej, trudno byłoby poszukiwać innych dowodów wskazujących na nią, czy też któregokolwiek z innych gości przebywających w mieszkaniu pokrzywdzonej jako sprawcę kradzieży portfela, jak też później dokonywanych za pomocą karty płatniczej płatności znamionujących kradzieże z włamaniem. Skąd taki wniosek? Z braku jakichkolwiek innych dowodów wskazujących na konkretnego sprawcę, konieczności weryfikacji oceny wiarygodności pokrzywdzonej, wreszcie – ujawnienia faktu, że w mieszkaniu pokrzywdzonej mogło przebywać pięć osób, a nie cztery, które to ustalenie sądu a quo kompletnie pomija stopień stanu nietrzeźwości pokrzywdzonej i wynikającą z tego stanu niemożność odtworzenia faktów zgodnych z prawdą materialną na podstawie jej relacji. W konsekwencji, zamiar wykazania udziału oskarżonego G. w czynach mu zarzucanych innymi dowodami spełził na niczym, a jedynym, jakże ułomnym dowodem sprawstwa A. G., nim doszło do przedstawienia jej zarzutów, była notatka urzędowa z k. 27. Notatka ta nie ma waloru dowodu i gdyby nie wyjaśnienia oskarżonej G. – nie mogłaby samodzielnie stanowić

dowodu udziału tej oskarżonej w kradzieżach z włamaniem dokonywanych na stacji (...) przy ulicy (...) w O., nie mówiąc już o pozostałych. Zabezpieczenie zapisu monitoringu z tej stacji powinno się odbyć protokolarnie, z uwzględnieniem szczególnych okoliczności towarzyszących tej czynności (ogłędziny), skoro nie było możliwości zabezpieczenia nagrania, a jedynie zrzutu z ekranu monitora. Tymczasem funkcjonariusz prowadzący tę czynność ograniczył swoje działania do zrobienia zdjęć z ekranu monitora i sporządzenia notatki urzędowej. Ze zdjęć dołączonych do notatki nie wynika tymczasem kiedy, o której godzinie oskarżona G. wychodzi, nie dość na tym - z jakiegoś bliżej niesprecyzowanego pomieszczenia. W zakresie kradzieży z włamaniem w innych miejscach, tudzież usiłowania kradzieży, nie zabezpieczono żadnych dowodów poza wyciągiem operacji bankowych przedstawionym przez pokrzywdzoną. Oskarżony G. konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów, a pozostałe dowody w żadnej mierze nie mogły go z tymi czynami połączyć. Już przyznanie waloru wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonej z postępowania przygotowawczego było odejściem od zasady wyrażonej w art. 7 kpk, albowiem w.w. w trakcie postępowania jurysdykcyjnego kategorycznie oznajmiła, że w trakcie wizyty gości w jej mieszkaniu nadużyła alkoholu w stopniu, który określiła jako „upojenie”, w następstwie którego usnęła. Stąd też nie dziwi ostateczne stwierdzenie pokrzywdzonej, że sądzi jedynie, iż w jej mieszkaniu przebywali tylko oskarżeni oraz K. M. (k. 211). W wypowiedzi tej widoczna

jest wątpliwość, którą tłumaczy fakt wprowadzenia się w stan określony przez pokrzywdzoną jako „upojenie”. Tylko takim właśnie stanem tłumaczyć można zeznanie z postępowania przygotowawczego, że goście przebywali w mieszkaniu pokrzywdzonej do godziny 18-tej, albowiem zgodnie z tezą oskarżenia pierwsze 4 kradzieże z włamaniem miały mieć miejsce przed tą godziną, to jest o 16:04, 16:18, 16:49 i 17:51 (k. 12). Widać z powyższego, że pamięć pokrzywdzonej była bardzo zawodna i rację ma autorka apelacji, że przypisanie jej zeznaniom waloru wiarygodności w całym zakresie faktów mogących być podstawą subsumcji stanowi przejaw dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów. Nie sposób na podstawie zeznań pokrzywdzonej czynić ustaleń tak w zakresie czasu, który spędzili goście w mieszkaniu, jak też w zakresie ilości osób przebywających w mieszkaniu, którego drzwi były w tym czasie otwarte. Okoliczność ta sama w sobie tylko pozornie nie ma żadnego znaczenia dla oceny prawidłowości oceny dowodów oraz będących jej następstwem ustaleń faktycznych. Niemniej jednak bez wątpienia powoduje również niemożność uznania za wiarygodne rozpoznania, jakiego dokonała w trakcie rozprawy głównej w dniu 05 lipca 2019 roku, albowiem zapis monitoringu nie pozwalał na ustalenie wizerunków osób znajdujących się w oku kamery, czyniąc niemożliwą identyfikację, zaś ta dokonywana przez pokrzywdzoną obarczona była ryzykiem błędu, skoro w jej mieszkaniu mogła znajdować się jeszcze jedna osoba, o której – na co zasadnie zwróciła autorka apelacji - wspomniał w swoich zeznaniach także świadek K. M.. Sąd a quo tę okoliczność w swoich rozważaniach

pominał, gdy tymczasem ma ona znaczenie w procesie oceny możliwości wykorzystania jako dowodu obciążającego oskarżonego G. – pierwszych wyjaśnień oskarżonej A. G..

W związku z takim kształtem materiału dowodowego pierwsze wyjaśnienia oskarżonej były jedynym dowodem wskazującym na oskarżonego G. jako sprawcę czynów mu zarzucanych i tylko konsekwencja oskarżonej mogła teoretycznie wzmocnić przekonanie o jej wiarygodności. W szczególności gdy się zważy, że ona również spożywała alkohol w znacznych ilościach, a jej pierwsze wyjaśnienia cechuje wyjątkowa ogólnikowość. Nie sposób na ich podstawie ustalić, nawet przyznając wadliwe założenie o ich wiarygodności, w jakich okolicznościach miały być popełniane poszczególne czyny i choćby to, kto tankował dwukrotnie paliwo na stacji (...). W związku z takim kształtem dowodów zmiana przez oskarżoną G. wyjaśnień i przyjęcie na siebie odpowiedzialności za wszystkie zarzucane czyny powoduje, że jej pierwsze wyjaśnienia utraciły walor wiarygodności w stopniu umożliwiającym przypisanie również oskarżonemu G. współudziału w popełnianych przestępstwach. Sąd o quo przeszacował też znaczenie informacji przekazanych przez oskarżonego G. w jego wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego, nie dostrzegając uwarunkowań społecznych, w jakich do przestępstw miało dojść, wpływu alkoholu na możliwość zapamiętywania zdarzeń i osób, wniosków opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 81-84). Również ocena wiedzy

uzyskanej ze schroniska dla bezdomnych nie uwzględnia niestety wskazań doświadczenia życiowego. Komplementarna ocena dowodów prowadzi zatem do wniosku, że w związku z niekonsekwencją oskarżonej G., ostatecznym zaprzeczeniem przez nią udziałowi oskarżonego G. w popełnianych przestępstwach, dopuszczeniem możliwości udziału w biesiadzie u pokrzywdzonej łącznie pięciu osób, krytyczną oceną wiarygodności pokrzywdzonej w zakresie zapamiętywania faktów bezpośrednio przez pierwszym z popełnionych na jej szkodę przestępstw, brakiem innych dowodów mogących powiązać oskarżonego G. z zarzucanymi mu czynami, wątpliwości co do jego sprawstwa należało tłumaczyć zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 kpk, a ponieważ są to wątpliwości, których nie można było usunąć, zaskarżony wyrok zmieniono poprzez uniewinnienie oskarżonego G. od zarzucanych mu czynów, co wywołało konsekwencje w zakresie opisu czynów przypisanych ostatecznie oskarżonej G., która wyroku nie zaskarżyła (pkt I części orzekającej wyroku sądu odwoławczego) – podstawa prawna - art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 414 § 1 kpk).

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego M. G. od wszystkich zarzucanych mu czynów.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Uwzględnienie w całości zarzutów naruszenia przepisów postępowania oraz błędu w ustaleniach faktycznych w związku z istotnym wpływem stwierdzonych uchybień na treść zaskarżonego wyroku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 19 czerwca 2020 roku, w sprawie (...), w zakresie skazania oskarżonego M. G. za wszystkie zarzucane mu przestępstwa (k. 278-280) poprzez uniewinnienie tego oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów, czego konsekwencją było wyeliminowanie w czynach przypisanych prawomocnie A. G. działania	

wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym G. i modyfikacja pkt V, polegająca na wprowadzeniu zapisu „wobec oskarżonej A. G.” w miejsce zapisu „wobec oskarżonych” oraz wyeliminowanie wyrazu „solidarną”.	
Zwi ę z le o powodach zmiany	
Uwzgl ę dnienie zarzutów apelacji obrońcy kwestionujących kompletność (art. 410 kpk) i zgodność z wymaganiami przepisów art. 7 kpk analizy i klasyfikacji ujawnionego w trakcie przewodu sądowego materiału dowodowego, a w konsekwencji poczynione na tej podstawie ustalenia faktyczne.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
I. II.	<p>W związku z uniewinnieniem oskarżonego M. G. od wszystkich zarzucanych mu czynów, kosztami procesu w tej części obciążony został Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 kpk).</p> <p>Ponieważ oskarżony M. G. korzystał w postępowaniu odwoławczym z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, przeto zasądzono na rzecz tego obrońcy opłatę podwyższoną o podatek od towarów i usług, której wysokość wynika z przepisów § 4 ust. 1, 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1715 z 2016 roku (art. 618 § 1 pkt 11 kpk).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. G.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 czerwca 2020 roku, w sprawie (...)	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana